

saa at de gældende Regler i det Omfang, de endnu er af Bestyrelse, stadig staar ved Magt.

Under Lovforslagets 1. Behandling i Landstinget komplimenterede *Steincke* (S.) Kommissionen for dens „saavel juridiske som tekniske Kulegravning af hele dette Lovomraade. Der findes næppe et eneste Argument for eller imod, som ikke er anført i Kommissionsudkastet, men samtidig er dette yderst konservativt i sin Grundopfattelse. Og dog er Kommissionen paa visse Omraader ligefrem radikal, naar man sammenligner Udkastet med den højtærede Justitsministers Forslag, dette Forslag, der, som jeg senere skal paavise, ligefrem faar Kulderystelser ved den blotte Tanke om Fremskridt, i hvert Fald Fremskridt, der ikke er af rent teknisk eller administrativ Karakter, men maa siges at være af social eller social-politisk Karakter.“

Taleren fandt dog Anledning til at takke Justitsministeren for hans Optagelse i § 87 af Kommissionens Forslag, hvorefter der ikke ved Testamente kan raades over Ejendele til Fordel for flere ved Testators Død ufødte Personer efter hverandre. „Det drejer sig her altsaa om en *Udvidelse af Forbudet i Grundlovens § 91 mod Oprettelse af Len, Stamhuse og Fideikommissgodser til ogsaa at gælde de rene Pengefideikommiss*, hvilket synes mig absolut anbefalelsesværdigt, og det er et Spørgsmaal, om man ikke bør gaa videre endnu og i Udvalget underkaste den gældende Ordning om de bestaaende Pengefideikommiss og en nærmere Undersøgelse.“

Rytter (V.) fremhævede ligeledes, at Lovforslaget var affattet koncist og klart. Kommissionens Betænkning søgte efter hans Opfattelse sin Lige i den udtømmende Behandling, den gav hele det store Emne, og den vilde være et godt Grundlag for Rigsdagen at arbejde paa. Det maatte derfor være muligt at underkaste Lovforslaget en forholdsvis hurtig Behandling, omend der var forskellige af dets Bestemmelser, som Taleren ønskede ændret.

Ogsaa *Malchau* (K. F.) tog paa en Række Punkter Forbehold over for Lovforslaget, som han dog anbefalede til villig Behandling i et Udvalg.

Lannung (R. V.) fandt det tilfredsstillende, at man stod over for Muligheden af at faa den danske Arvelovgivning gjort mere tidssvarende; „det er vi i mit Parti i høj Grad interesserede i. Inden for den politiske Gruppe, jeg tilhører, har der allerede i en Aarrække været stærke Ønsker fremme i saa Henseende; vi hilste derfor Nedsættelsen af Arvelovskommissionen i 1936 med Glæde som en af de gode Ting, der er kommet